

"Béviszem a gyermeket kocsival edzésre, jó ki az a vézna edző, értedé, olyan másnapos, asse tuggya hól van, s nekem elkezd ott szökdécselni, hogy **legalább vizet hozhattam vóna a gyermekeknek, ha má idejöttem.**

Szeri

ntem neki kellett inkább. Nem szóllottam semmit, vakartam egyet a fejemen, gondoltam, eriggy menny el, haggy békít s csinájjad ott az edzést, né, me hétvéginn meccs van, s meg kéne nyerni.

Elég elé vagyunk.

Na, s ott labdázgatnak, értedé, gyakorolják a pászolást, s vetik kapura, de látom, hogy az enyémet nem buzdiccsa, s nem is nagyon pátyolgassa.

Mongyuk ne is, értedé, me annakidejinn

engem se pátyolgattak a falusiba,

me úgy lerúktak, hogy minnyá minnyá a patakpartyán köttem ki, mind egyg kecskebéka, ott nem vót kegyelem, **ott odatették, kérlekszépenn, úgy, hogy a honcsoktúrás is kifordúlt a fődböll.**

Na, elég ahhezza, hogy lejár az edzés, s jön ott a kicsi vékon hangján az edző, hogy a másik hétvéginn nem tom hova mennek, s kéne aggyak valami bezzinpénszt. Mondom, ember,

mosmá jó vóna valami köszpénst is erre fordítani, ne csak mindig a szülőktől kuncsorogni a kisszálláspénst, értedé, me azé van a város, hogy segiccsen, s külömbe is, itthonnyába jáccunk a hétvéginn. Olyan pofát vágott, hogy **aszittem, minnyá főköti magát a kapufára.**

Áll ott a gyermek is mellettem, folyik el a taknya a fejiből, pedig alig futott valamit, s aszongya, hogy

osztán a hétvégi meccsre is hozzam bé,

me nem akar buszozni. Mondom béhozlak, de te csak rúgjad a gólokat, fijam, ne mind lémitájj annyit, me alig futtál valamit.

Mongya, édesapám, az nem az én dógom. Hogyhogy nem, fijam? Há azért, me én középhátvéd vagyok, nem vette észre? Mondom, csodálkosztam is, fijam, hogy a félpályát nem lépted átal, már amikó a pályán vótál, me csak az edzés véginn került belé a sűrűjébe, addig **ott állingállt a pálya szélinn, csúszott le a gagya a seggiről.**

Igen, aszongya, me az edző bácsi nem teszen bé, s ha béteszen is, csak hátvédnek teszen, me aszongya nagyobb vagyok, mind a többijek, s jól tudok küzsdölődni hátúl. Mondom, én megküzsdölődöm úgy az edző bácsit, ha következőkór nem teszen bé, hogy asztot nem teszi az ablakba. **Na, haddcsakel.**

Hétvéginn meccs van,

menyek a gyermekkel s egy baksz borvízzel, hogy legyen amit igyanak, me hanem kiszáradnak a napon. Annakidejinn amikó gyermekek vótunk, mi négykézláb nekidőlünk a pataknak fotbal után, vagy húsztunk a kútból pléviderrel, kérlekészepenn, me őrvendtünk, ha bár halkonzerv vót a mágázinmiksztbe, nemhogy bórvíz. Na, mindegy.

Elég ahhezza, hogy jőnek ki a gyermekek a meccsre, s az enyém a legénke ahajt csak a kispadra került, pedig látom, hogy a nyócas dressz van rajta. Ordittok bé, hogy mi van, fijam, milyen bajod van, hogy nem tettek bé, s a másik tizenhármassal békerült? Aszongya, apuka, hallgasson, me **ma má nem egytől tizeneggyig számoznak,** s az edző aszongya, hogy most Lajcsikát teszi bé bekkbe.

Na jóvan, bényeltem, megittam egy sört s még kettőt a pálya szélinn, de addig má a meccsen is ennyi vót az eredmény, me addig szerencsétlenkedtek, addig mind nyammogott az edző a pad előtt, hogy hijába vezettek egygy-nullra, két hitván gólt beszédtek, s jött a félidő.

Mondom az edzőnek, ember, tedd bé az enyimet is, te, me nem tommicsinálok! Há ezért hozom minden nap ide kocsival, te...? **Há ezé vetetted meg velem a csapatnak a dresszeit, te?**

Mind írhasa ott a cégemnek a nevít a dresszeken, há abból én egy lejt se látok! S osztán az a húlye biró, az is, a másik, aszitem, lecsapom, há olyan opszájdót engedett el egyik felől, hogy legalább kétméteres vót, há előttem futott el a legénke.

Na, vót még tíz perc, s osztán valahogy

főteszi az enyémet is, béáll a legénke,

s két perc múlva egy kórner után ahajt a kapus keziből kifejelte a labdát, a saját kapujába. Aszitem, elásom magamot ott helybe. Mondom ott a negyedik sör után, ejisze hagygyunk békit a fotbalnak.

S ne mongyam, hogy a véginn úgy réjacsúszott arra a kicsi román tízesre, hogy a kőlyket szinte én fogtam ki a kerittésnél, a sör is mind réjámömlött, akkorát repült. Pirosslap egyből, kiszól az edző, hogy **Ezér tegyemé bé...?** Mondom **fogbé a pofádót, te majom, me hezzádvágom a sört,** nem értesz a fotbalhoz, asse tudod mifán terem, me egy egyenesset nem tucc rúgni a labdába s itt jártatod a szájadot.

Na, immá el vót rendezvel a meccs, három-eggyre kikaptak, hogy raknám belé. Mondom a gyermeknek a véginn a kocsiba, el vót kámpicsorodva, haggy békit, fijam, ne törőggy, jövő héten menyünk más edzőhöz. Adok egygy kicsi pénszt neki, **me amennyit ezek keresnek, jól réjukfér az, amit én adok,** s hátha ő béteszen elejitől. De osztán ott neked is fől kell kötni a gagyát, fijam!

Aszongya, nem mejen sehova. **Én béfejeztem, édesapám."**